

Minnesanteckningar workshop 28/4 (em) – Myndighetsutövning

“Myndighetsutövning eller myndighetsbedövning” (Roger Weman)

Roger Weman inleder genom att låta publiken berätta vad som kännetecknar en person som jobbar inom räddningstjänsten. Svaren är: hjälpsam, intresserade av människor och rekorderlig. Därefter fortsätter Roger med att fråga om räddningstjänsten är försiktiga med att leva upp till den bilden så att man får behålla den.

Roger berättar om sin bakgrund och att han anser att man kan se myndighetsutövning utifrån olika perspektiv, och att det faktiskt är väldigt många som jobbar med det. Vidare säger han att “den som är stark måste också vara snäll” och att han vill påverka sättet kring hur man tänker på myndighetsutövning så att man kan tolka arbetet på nya sätt.

För att ta avstamp i resonemanget går Roger igenom kommuners uppgifter enligt Regeringskansliet, och han väcker återigen tanken att man ska vara mån om sitt goda rykte. Han kopplar det till astronauten Jim Lowell som han en gång träffade på en middag. Jim vill rädda världen, och Roger ställer den retoriska frågan om man behöver tro på det man gör? Och om räddningstjänsten tror på det de gör. Roger hoppas det, men säger också att man kanske ska tro lagom mycket på det man gör. Därefter ställer han en öppen fråga om bra balans är en tillgång?

Han anser att om man tittar på tillsynsobjekt så finns det de som har små respektive stora risker, och bra respektive dålig kontroll. Om ett företag vill ta ansvar, då är det klokt att locka dem att arbeta ännu mer.

Han berättar om tillsyn enligt begreppet KASAM

- Begriplighet
- Hanterbarhet
- Meningsfullhet
- Att det är viktigt att få med sig objektet

Roger säger att verksamhetsutövaren ska kunna lagstiftningen, men hur mycket av den ska man kommunicera? Det får ju inte bli för mycket information till tillsynsobjektet, så att det blir en overload av information att de inte kan ta till sig det. Han drar exempel från långa protokoll och menar att ju fler ord en text har, desto mer otydlig blir den och desto mer stress skapar den. Istället ska man hjälpa objektet göra rätt från början, och avgränsa vad de ska profitera att läsa. Dessutom ska man tänka på språket, vad man säger och hur man säger det. Det viktiga är att det är enkelt.

När man gör tillsyn anser Roger att man först ska mjuka upp objektet, sedan komma in i den “heta zonen” där man har en tydlig myndighetsroll och ger rak information, för att sedan mjuka upp igen innan man avslutar diskussionen.

Myndighetsutövning (Markus Bråder)

Se bifogad Power point för all information.

Material som inte är med i power pointen:

Marcus inledde med att be deltagarna beskriva de egenskaper som är viktiga hos den person

som kan komma att ta beslut över dig, svaren blev:

Tydlig, Kunnig, Tillmötesgående, Lyssnande, Informativ, Respektfull, Förberedd, Påläst, Pedagogisk, Kunna motivera ett beslut, Förstående, Lärande, Ödmjuk, Saklig, Hjälpande, Förtroendeingivande, Rättvis, Rak, Ärlig och Positiv.

Kommentarer från gruppövningar:

Officialprincipen: Vad gör räddningstjänsterna för att leva upp till den?

“Vi grottar ner oss lite i gamla bygglovshandlingar och liknande för att se vad som en gång har sagts om ett objekt och på det sättet utredare vi i alla fall.” “Men det finns också saker som inte behöver utredas, som att en lampa inte lyser, utan det behöver bara iakttas. Så det handlar om från fall till fall, från fråga till fråga.”

Förtydligande officialprincipen: Det finns en skyldighet att utreda, och att inte be den andra parten bara bevisa. Exakt hur gäller från fall till fall, det är vad som är skäligt som gäller, men det är räddningstjänsten som ska driva ärendet framåt. Detta gäller vid föreläggande eller förbud. Enligt JO får en myndighet inte vara passiv, utan man ska driva mot ett avslut.

Förvaltningslagen:

Vad är inte ett ärende?

När man bara ska informera, det kallas för ett faktiskt handlande. Hembesök är exempelvis inte ett ärende.

Vad är myndighetsutövning?

När vi säger något som kan vara bindande, det är en befogenhet som vi har.

Viktigt: Det arbete som Rsyd gör där man arbetar med så kallade förslag till beslut hjälper dem att få färre överklaganden, dvs att kommunicera mycket inledningsvis kan kännas krävande men ger mycket i slutändan.

Gruppövning 1 (ang den information rtj lahg på sin hemsida)

Någon tycker att det är information eftersom det inte har inkommit information innan beslut.

Några tycker att de är ett krav, medan andra anser att det inte är det eftersom det inte är ett skalkrav.

Överlag tycker alla att det är information!

Enligt Markus finns det en vägledning enligt något som Livsmedelsverket gjort och Markus tolkning är att det börjar bli ett föreskriftskrav och det får vi inte skriva. Men genom att exempelvis “bör” istället för “ska” hade man sluppit problematiken.

Gruppövning 2

Deltagarna förslår bara punkten om att det är från MSB. Man behöver inte kommunicera vilket typ av beslut man avser att ta, men det kan vara bra att kommunicera dem. Man bör kommunicera punkten om rökdetektorer.